

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Égész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 frt 50 kr.

Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől fogadhatók el.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Egyes szám ára 20 kr.

A nyíltárban minden garmond sor díja 20 kr.

ZEMPLEN.

Társadalmi és szépirodalmi közlöny.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

HIRDETÉSI DÍJ:

hivatalos hirdetéseknek: Minden egyes szó után 1 kr.
Azonfelül bélyeg 30 kr.

Kiemelt, díszbetűt s körzettel ellátott hirdetésekért terméérték szerint, minden centimeter után 3 kr. számítatik.

Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik.

Hirdetések a „Zemplén” nyomdájába küldendők.

A homonnai műemlékeszeti iskola.

Ezen iskola ez ideig csak keservesen tengődött, a számára kezdetben biztosított támogatási összeget kimaradása folytán kénytelen volt munkájával kereset után látni, mi mellett a tanulók sokat nem tanultak. Már azon czéltevészett irányra, hogy a tanulók művészekké kiképeztessenek, lehetetlenné tette, hogy ezen iskola tulajdonképeni czéljának: az iskola eredményeit a népre nézve hasznossá tenni megfeleljen, de még inkább nehezítette e körülményt az iskola inséges volta.

Ezen tarthatatlan állapotok folytán a m. kir. kereskedelemügyi ministerium, a kassai kereskedelmi kamarát, a zemplénmegyei házi iparegyletet, Homonna városát és Siegmeth Károly vasuti felügyelő urat f. hó 23-ikára Homonnára tanácskozásra hívta össze, mely alkalommal az iskola újjászervezése lett elhatározva.

Az iskola ezentúl a kereskedelmi ministerium és a kereskedelmi kamara járulékaival, valamint Homonna városa által átengedendő alkalmas helyiségek és a fűtésre szükséges tüzfűtő ingyen adományozása által fog fenntartatni. A felügyeletet egy bizottság fogja gyakorolni, mely következő urakból áll: a kereskedelmi ministerium részéről Ujfalussy Mihály főszolgabíró és Siegmeth Károly vasuti felügyelő; a kereskedelmi kamara részéről Dercsényi Kálmán közjegyző és Kárpáthy Gusztáv polgári iskola igazgató; Homonna városa részéről Lukovits Géza és dr. Pápay István.

Az iskola két főczél fog szem előtt tartani: 1) képesített növendékeket 3—4 évig tartó tanfolyamon át ezen műiparra előkészíteni. Még pedig taníttatni fog: a rajzolás, mintázás és metszés, különös tekintettel a műasztalosok és műsztergályosok ismereteire; ugy, hogy a növendékek az iskolából való kilépés után képesítve lesznek életfenntartásukat ezen tanulmányaik által nyerhetni.

2) Célja leend ezen iskolának a faipar terjesztését a népnél előmozdítani és leginkább botok, pipák, faszelenczék, tányérok fakanalak stb. készítése által a czélt szem előtt tartani.

Ez utóbbiak elsajátítására tanítványok rövidebb ideig tartó tanfolyamra fognak felvétetni, másrészt pedig tanítók a szünidők alatt tartandó egy havi tanfolyamra behivatni.

TÁRCZA.

A szeszes italokról.

— Élet- és lélektani rajz. —
Dr. Weiszberg Zsigmondtól.

Az évszerek, mint italok közül, nevezetesen a szesztartalmuak azok, melyek elterjedésük és használatuknál fogva, nemcsak egyes néposztályokra, de egész társadalomra nézve is; nem annyira élet- mint lélektani befolyással és fontossággal bírnak. Ugyanis valamint a kulturnépek társadalmát három osztályra szoktuk felosztani, ugy megfelelő italuk is három nemre oszlik, ugymint bor-, sör- és pálinka-italok; melyek közül a bor a felső, a sör a közép és a pálinka az alsó osztály elfogadott és elismert itala — mai napság. Hogy épp az »arisztokraticus« borral kezdjük, nem ezen osztály iránti vonalomból vagy meghajlásból történik; hanem azon el nem vitázható befolyásnál fogva, melylyel a bor évszázadok óta a népek szellemi életére bír és valószínűleg továbbra is birni fog. Hogy azonban korra nézve is a legrégebbi ital, kiki tudja, kinek ifjúkori olvasmányai közzé, az ó-testamentom legendái is tartoztak és kinek a Noéh ősapáról szóló igen sikamlós élmények — talán a zsenge kor és romlatlan erkölcsiség épü-

Mintagyűjteménnyel és a szükséges számmal felszerelve, ezen tanítók azután a falusi iskolákban a műemlékeszetet tovább tanítani fogják.

A szükséglet ily egyszerű fafaragványokban és fakészítményekben rendkívülinek mondható és Magyarországon ezen fadus országban ily czikkeken bevétel létezik kivétel helyett. Hihetetlen és mégis való!

A legnagyobb hiba itt abban rejlik, hogy a termelő és fogyasztó közt minden közvetítés hiányzott ez ideig.

Ezen közvetítést egy alakítandó társulat vehetné czélba, mely csekély, körülbelül 1000 frtnyi befektetési tőkével az elkészített darabokat megvásárolni, rendelkezéseket tenni, raktárakat létesíteni és a czikkeket nagyfogyasztóknak eladni lenne hivatva.

Nagy tőkeösszeg kockázatásáról itt szó sem lehet, annál kevésbbé. miután csekély részösszegekre számíthatni.

Ez irányban legközelebb a szükséges kezdeményezés meg fog indíttatni, mire nézve alólírott a kívánt felvilágosításokat szívesen megadja.

Siegmeth Károly.

A szinnai körorvosi állomás.

Dr. Chyzer Kornél, Zemplénmegye derék főorvosa egy memorandumot nyújtott be a közigazgatási bizottságnak a járásorvosi és körorvosi intézmény tárgyában, tárgyilagos érvekkel bevitatva mindkettőnek szükséges voltát.

A közegészségügy e lankadatlan harciosa, kinek áldásos multja annyi könyűt törült, küzd itt is a legnemesebb czélért a szenvedő emberiség nevében.

A szegény, anyagilag tönkre ment nép már elviselhetlenné vált terhein könnyíteni óhajt, de szomorú elhagyatottságát végső ügyfogyottságát kellő világlatba helyezve, a járásorvosok mellett körorvosi állomásait is megtartani esetleg betölteni sürgeti, oly képen megoldva a problémát, hogy ezek államiakká tétessenek, s ezáltal a teher aránylagosan megosztassék, minek folytán kivólnának kerülve azon visszás furcsa helyzetek is, a midőn a kör a doctor választásról hallani sem akar, mi az uralkodó pauperismusnak s az innen természetesen kifolyó halált megvető közönynek tulajdonítható.

A mindent éber szemmel megfigyelő főorvos

lése — egész terjedelmökben, t. i. a szőlőveszszók ültetésétől kezdve egészen az azok termékből készített italnak élvezete folytán eredt nem-beli közösség korlátlan alkalmazásáig, olvasmányul jutottak! Ezen hódító tulajdonát a bor évszerek hosszu során át még mai napig sem vesztette el — és »bor és szerelem« mint kölcsönös ok és okozat szerepel az egész emberiség történelmében. De különben is, ha azon népeket tekintjük, kik bortermelő vidékeken laknak, ihehetetlen ama felsőbbiséget fel nem ismernünk, melylyel a bort nem ismerő vidékek lakói felett szellemi tekintetben bírnak. Görög- és Olaszország klasszikusai, Franciaország és hazánk lantosai nem egy sarkigazságot, nem egy lyrai gyöngyöt közönhetnek a bor hatásának. Ez okból szellemi munkával foglalkozóknak, vagyis az u. n. otthon-ülőknél, könnyű bornemek élvezete nagyon is ajánlható. Sulyos betegségek lefolyása után üdü-ülőknél, rendszerint nehéz bornemeket, mint zson-ítókat, szoktunk nyújtani; sokat járók-kelők ellenben, e tekintetben a közép uton haladnak a legjobban.

Valamint korra ugy hatására nézve hátrább áll a sör. A sör mai napság (még hazánkban is) a közép, vagyis polgári osztály legkedveltebb itala — és hatása az ivókat is jellemzi. Mert ami nem »aristocrata« és nem »nép« (mindkettő a szó szoros értelmében) már külsejénél fogva is könnyen felismerhető. Ugyanis a higgadt, komoly gondolkodásmod, a lassu, nehézkes mozgás, a megfontoló cselekvés és abbanhagyás: mind meg-

ur is emlékiratában tesz említést már előfordult ilyen esetekről, legujabban pedig a szinnai körorvos megválasztására népképviselők egyáltalában menni nem akartak, avval indokolva vonakodásukat, hogy nekik pénzre igen, de orvosra szükségük nincsen, de még az életre sem, melyet csoda, hogy az adóvégrehajtók megkímélnek még. Így tehát a megejtett választáson csakis az orvos kiáltó szükségét belátó lelkesek s kötelességszerűleg a bírák pecsétjeikkel jelentek meg.

Mi sem óhajtandóbb tehát, minthogy a pusztuló haza mély sebeinek egyikét képező elhanyagolt közegészségügy sürgős érdekében a kormány tegyen valamit, vegye kezébe a gyeplőszarát, fizesse a körorvosokat ő.

A szinnai körorvosi állomás, mely ijesztő jövedelem hiánya miatt éveken átt volt üresedésben a közegészségügy nagy kárára, s nonnan az időközökben megválasztott orvosok egymásután elpályáztak, hála a lelkes emberbarát főorvos fáradságainak, betöltetett.

A kerület végpontjaira 10—12 mfdnyi távorról Ungvár- vagy Homonnáról 3 napi időközrel lehetett orvost hozatni, lehet gondolni milyen költséggel. Most ettől mentve lettünk, de meddig?

Ez a jövő gondterhes kérdése.

Egy értelmes, jeles orvos, minő a szinnai, ki bárhol képes magának tisztességes életfenntartást biztosítani, 700 frtnyi fixum fizetésből meg nem élhet ott, hol óriási teendők mellett igen csekély, számba sem vehető mellékkeresete van s melyet a legjobb esetben 100 frt-ra lehet tenni. Már most családos ember a kor igényeihez mérten 800 frtból megélhet?

Hogy tehát az orvos ur megmaradjon a kerületnek, létfeltétel, hogy járásorvossá is kinevezessék, ez a conditio, sine qua non. S hogy menyire nem incompatibilis e kettő egymással, az emlékirat szerzője eclatanter kimutatta. Ily féle kérvényt ugyan kikoszarozott a belügyminiszter, de minthogy hazánkban nem lesz unicum a szinnai körorvos una járásorvos, szeretjük hinni és remélni, hogy a kényszerhelyzetnek bölcsen engedve, a többi kivétel mellett ez is megfér.

A közóhaj nem indokolatlanul forgerozza e fontos kérdés mielőbbi megoldását, a szinnai körérzi és tudja, mert a közelmúlt sajnos tapasztalatai nagyon is meggyőzték arról, hogy csak akkor lehet és lesz körorvosa, ha az egyszersmind járásorvos is lesz. Már pedig mi a felföld lakói is csak

felelő tulajdonai az u. n. nyársopolgárnak — és következményei a sör izgató, de nem hevítő; részegítő, de nem lelkesítő; bénító és nem felvilágyozó; szellemütítő, de nem élénkítő; altató, de nem ébresztő; vérsűrítő, de nem higgasztó; hizlaló, de nem fogyasztó hatásának; — teljesen kielégítő, ha »Was ist der Deutschen Vaterland«, de korántsem, ha »Szózat« vagy a »Marseillaise« eléneklése forog szőnyegen. — A német »Gründlichkeit« és az angol »higgadság« nem csekély részben a sör szüleménye.

Elterjedésére és használatára nézve bár első, de minden más tekintetben utolsó helyen áll a pálinka. A pálinka az alsó munkás-osztály, vagyis az u. n. nép, mindennapi ébresztője, vagy talán helyesebben — éltetője! Ha Liebignek igaza van, hogy a szappan fogyasztása valamely nép műveltségének legbiztosabb fokmérője; — akkor kétséget sem szenved, hogy a pálinkafogyasztás valamely nép munkásságának és munkaképességének is legbiztosabb fokmérője. Csakhogy vajmi kevesen vannak, kik a pálinka élettani hatását ismernek és akik tudnák, hogy a fogyasztott pálinka mennyisége — legyen bármilyen munkáról szó — a munkaképességgel nem egyenes, de fordított viszonyban áll! Mert, hogy valamely munkának teljesítésére bizonyos munkaerő szükségeltetik, bizonyítgatni fölösleges. Munkaerő alatt pedig azon erőt értjük, mely minket bizonyos munka elvégzésére képesít és melyet oly módon nyerünk, ha a szervezetbe tápszereket vezetünk, illetőleg táplálkozunk. Kérdés tehát: tápszere-e a pálinka

ugy féltük életünket s még inkább egészségünket, mint más boldogabb emberek, tehát igényeljük az orvost is, mint a nevezett kincsek hivatott óráit.

B. M.

Felvidékről.

Udva (F. Zemplén) okt. 30. 1882.

Homonnán, felvidékünk e kies városkájában e hó 26-án országos vásár tartatott. Sok volt az eladni való tárgy; felette nagy számban hajtattott össze az eladásra szánt marha. Mindenki akart szabadulni ha utolsó darab marhájától is, egyrészt mivel a folytonos esőzések miatt a takarmány egészben elveszvé, nem tarthatja azt; másrészt mert pénzre okvetlenül szüksége van, és másból jelenleg nem teremthet a szegény ember; pedig az adóját okvetlenül kellek fizetnie, mivel csak vásárig van a terminus. — De a fő cél, mi mi miatt kész volt az utolsójától is megválni, az, hogy pénzt szerezhesen az Amerikába való uti-költségek fedezésére. Nem bánja, ha csak a felét kapja is meg keservesen felnevelt marhájának, nagy bajjal összeszedett életműjének, hiszen gondolja magában — a veszteséget majt busásan kárpótolja Amerika. Neki uti költségre 100 frtra van szüksége, s hogy ezen összeget megszeresse, eladja potom áron marháját, birtokát, termését stb. s a zsidó olyan jó, hogy azt tőle készpénz fizetés mellett megveszi.

A kinek pedig nincs eladni valója, kap pénzt az uzorástól 50%-ig akár mennyit, ő maga kínálja meg vele, megjegyzendő, hogy addig míg vissza nem küldi a kölcsön vett tőkét, használja földbirtokát ingyen.

Nagy pangás mutatkozott a vásáron nem volt ára semminek, egyedül a férfi ruha szabóknak volt jó gcschäftök. Mindenki sátor tömve volt paraszt kuntschaftokkal, vásárolkán e ruhákat, melyben Amerikában utazni fognak. Megálltam e sátrák előtt s távolról sokáig elnéztem őket. Láttam ott 60 éves öregot 15—16 éves fiatal fiukat. Láttam a boldogságot és örömet kisugárzani arczán akkor, a midőn a kék ruhát magára öltötte. Talán boldogabb sohasem volt, mint éppen ebben a pillanatban.

Vidékünkön már ezelőtt is ugyan de különösen e napokban nagy lett a kivándorlási kedv. Népünk egészen el van bódítva, rajong Amerika után. Gazdag és szegény, öreg és fiatal férfiak és nők egyaránt készülnek. Nem gondol már többé a szántás-vetésre, elhanyagol mindent, s csak alig várja a pillanatot melyben elhagyhassa hazáját, kedves övét, mindenét, — el talán örökre. Minden nap — mint látom seregestől tódulnak az indóházakhoz: — ma mennek ezek, holnap, — későbbben a többiek készülnek. Maholnap csak azon vesszük magunkat észre, hogy magunkban maradtunk, s ha ez így folytatódik igen könnyen megtörténhetik ez is. Eddig csak a férfiak, most már a nők is (leányok) szedik a sátorfát, mert mint mondják a legények elmentek — itt nincs kilátás a férjhez menetelre. A cseléd felmondotta urának a szolgálatot, minek is szolgálna ő 30 frtért, a midőn, Amerikában százakat kereshet.

A zsidó agensek — önhasznuk végett is — csoda dolgokat mesélnek nekik azon tejjel és mézzel folyó országról a rövid idő alatt történhető meggazdagodásukról stb. és mivel könnyű dolog lévén Katót tánczra vinni, ha magának is kedve van — beszédjüknek meg is van kellő hatása, mivel jelenleg már oda jutottunk hogy népünk közül már csak az maradt hon, a ki semmi módon utra való pénzt nem szerezhet magának.

Eddigél mennyire-annyira tartózkodottabak

vagy nem? Hogy nem tápszer, hanem csak élvszer (mint a kávé és tea), az élettan már rég bebizonyította. Azonban minő felfogással találkozunk a pálinka felül a közéletben? A közéletben, kivált a munkás-osztály között kivétel nélkül, azon t é v e s z m e uralkodik, hogy pálinka használatánál a tápszerkektől fólvétele — tehát a tulajdonképeni táplálkozás — el is maradhat és hogy a tápszerkekre fordítandó pénz, sokkal czélszerűbben alkalmazható pálinka bevásárlására, mely — ugymond — nemcsak erőlkifejtésre hevít, de egyuttal legjobban képesít!! Ámde misem ártalmasabb a munkás-osztályra nézve mint ezen tévészmefelfogása; azért a pálinka, izgatóság hatván a gyomor nyákhártyájára, a szervezetbe bevezetett tápszerkektől felhasználását, illetőleg az emésztést, nemhogy lassítaná, de ellenkezőleg a kellelén tul gyorsítja; már pedig minden végzendő munka annál lassabban folyik, minél kevesebb a munkaerő kifejtésére a szervezetbe bevezetett készlet, vagyis tápszer. Azon munkás tehát, ki tápszerkektől pálinkával él és ezen eljárásától még kedvező eredményt vár, hasonló csalódásban van, mint ama zsu-gori, ki minden szükséglete megvonásától élete meghosszabbítására következtet. Mindkettő ferde eljárása által csak saját nyomorát segíti elő — és a munkásnál munkásság helyébe tunyaság, munkaképtesség helyett ennek ellenkezője áll be. Már pedig lélektani és nemzetgazdasági tekintetből régóta ismeretes és elvi-

voltak, — féltek menni, mivel a hatóság némi akadályokat gördített utjuk elé, most azonban már ez is elmaradván, nem tartanak senkitül nem félnék senkitől, egészen szabadon mozognak.

Bizony igen szomorú jövőnek nézünk elébe. igaz ugyan a tapasztalás mutatja — hogy ott több pénzt keres mint itthon, de mi haszna ha másrészt a munkaerő földjeinkől egészen elvonatik az által; azok itten parlagon maradnak, és nem tudom ha cseléd hiányában nem kellend-e magának az urnak fogni az ekeszarvát, hogy földjéből valami hasznot láthasson. Már mi lenne most a teendő ennek megátlására? Elcsépett dolog az már. Sokat tanácskoztak e felett, módokat kerestek, de a melyek eredményhez eddigél nem vezettek. Egészen megakadályozni a kimenetelt nem lehet, hisz ez mint tapasztaltuk — czélhoz nem vezetne. Szerény nézetem szerént azonban mégis jónak látnám ha a megye tenne ez ügyben valamit; vagy a közigazgatási közegek által — mint azt előbb tettem — némi nehézségeket gördíteni utjuk elé, mely talán mégis eredményezhetné azt, hogy ezen ügy egy egészen ragadós betegséggé ne váljék; vagy valami módot találna ki arra, hogy népünk itthon is különösen a téli időben valami kereseti forráshoz juthasson, — mert — mert különben »Videant consules.«

I. Endre.

Társulati ügyek.

Az okt. hó 30-ikán tartott bodrogközi tiszaszabályozó közgyűlés nagyon érdekes eszmecsereket után, azon felette fontos határozatot hozta, hogy a Tiszaszabályozás államosítását kell nemcsak műszaki, de pénzügyi és adminisztratív részleteiben is követelni. Az elvek, melyeken egy szervezeti törvényjavaslat felépülhetne, ellentétben a miniszterium által véleményezett végett közölt törv. javaslatlall e következők:

1-ször. Amennyiben a szabályozási munkálatok állami magas érdekeket érintenek, eredményes létesítésük által az állam nemcsak erkölcsi, de anyagi haszonosztalékot is nyerend; míg viszont hiányos kezelésük által jelentékeny károkat szenved, s végeredményeiben a kivándorlásra vezet: kimondatik, hogy az állam e munkálatok terheiben, mint érdekelt fél, az igazságosság mérve szerint osztozik, de csak ott, hol azt a magánosok ereje meg nem bírja s az állam magasb érdekei a szabályozást követelik.

2-ször. A Tiszaszabályozási czélok jövőre való biztosítása szempontjából, a Tiszavölgyi társulat egységes vezetése kimondatik s a műveleteknek állam általi végrehajtása elhatározatik.

3-ször. E czélból egy központi végrehajtó bizottság alakittatik, egy műszaki, jogügyi, pénzügyi tanácsosból s egy igazgatóból, melynek tagjait a közlekedési miniszter nevezi ki, amely bizottság a végrehajtást eszközli.

4-ször. Ezen végrehajtó bizottságnak a Tiszaszabályozó társulatok érdekeltjeiből egy véleményező és ellenőrző testület rendeltetik mellé, »Tiszai tanács« czim alatt.

5-ször. Ezen központi szervezetnek megfelelőleg rendezendők a már létező s még alakulandó vagy csoportosítandó társulatok.

Elhatározta továbbá e következőket:

1.) hogy azon kinyomatott »Véleményes jelentés« mely ezen elvek indokolásául a közgyűlés számára kinyomatott, az összes szabályozó társulatokkal 10—10 példányban azon, a társulatokhoz intézendő átirat kapcsában megküldessék,

tázhatlan tény, hogy semmi sem károsabb hatása, mint a pálinka megszokása, annak tápszerkénti élvezete; — nem különben, hogy hol »csapszék« vagy »korcsma« nem létezik, oly helyütt jólét és béke honol, ott a rendőség ismeretlen tényező; ellenben, hol szegénység és zavargások uralkodnak, ott korcsmárol csak egyes számban beszélni, hiabavaló ámitás. Mert nem háboru és ennek mikénti lefolyása, nem vallásossági közöny vagy hiány, sem nem végre korunk materialistikus jellege — a papság szerint — valódi okai a nép elfajulásának, minden jó és szép iránti közönyösségének, törvény és erkölcsiség elleni kihágásának: hanem a korcsmák napról-napra nagyobb szaporodása, a szesz italok élvezetének fokozódó mértéktelensége! S daczára annak, hogy a nép elfajulásának okait ismerjük, mégsem igyekezünk minden lehető módon a pálinka mérgező hatását csökkenteni és a legnagyobb bajtól megóvni! Ellenkezőleg; — ami a természet háróm országából csak felhasználható, hogy érzéseinket sikerrel kábítsa, ama tivornyákon belül vagy kívül bizton feltalálható; daczára annak, hogy ha valamire a földön, bizonyára a korcsmára rá illik Dante (a pokolra vonatkozó) ama híres felírata: »Lasciate ogni speranza.« (Hagyjátok a reményt künn, kik ide be léptek!)

hogy az a megtartandó tiszai nagy gyűlésen a társulatok küldöttei által pártoltassék.

2.) az átirat kézbesítésére kövekező tagokból álló küldöttség bizatott meg: Kun Pál, Fráter Sándor és Szabó Zsigmond.

3.) a központi nagygyűlésen, ezen elvek érvényesítésére felkértek: br. Sennyey Pál, Majláth György ő excellentiáik és Fráter Sándor.

Különfélék.

(A városi képviselő-testület) közelébb tartott gyűlésében elhatározatott, hogy a teljes fölépüléséhez immár közel álló színházban a szin-padi szerkezet elkészítése Galó Györgynek a budapesti népszínház főgépészének adassék ki; nevezett főgépész a tervezetet be is nyújtotta, mely a képviselő-testület teljes meglegedésével találkozott, több fontos okok szólván a benyújtott terv czélszerűsége mellett; különösen pedig az, hogy a Galó ur által tett felszámítás nem tulzott s így nincs meg az az ok, mely szokszor hártárt szab a czélszerűség és a csinosság rovására; továbbá az épület belsejének határozott színházi kinézetét kölcsönöz a Galó ur által felállítandó szinpad s így kétségtelen, hogy a jobb hírnevű szinigazgatók is szivesebben fognak közeledni, de sőt a színház bérbeadásánál is nagyobb anyagi jövedelem lehet majd számítani. Galó ur az építést — melynek előirányzata körülbelül 1200 frt — a közel napokban megkezdi. A szin-padi készletek festését pedig Király József jönevű festőnk fogja felvállalni.

(Halottak estéje.) Városunk közönsége ez idén is szent kegyelettel zárandokolt azon parányi kis halmokhoz, melyek alatt szereteteinek porladozó hamvai nyugosznak. Szomorú hely a temető, de sivárságában mégis van valami, mely megnyugtat. A holtak csöndes birodalma az, hol az élet megannyi ellentétei végkép elsimulnak. Ott nincs rangkülömbőség; szegény és gazdag, ur és szolga hamvai egy és ugyanazon törvények szerint porladnak el. Az aranytól csillogó koporsóba helyezett testnek nincs előnye a gyalultatlan deszkába zárt porhüvely fölött. Ott elnémul az önző szenvedély s megszűnik az öröm. Ellenség s jó barát egyenlő joggal foglalja el a gyepes halmok között kijelölt négyszögölnyi helyét, hol a porszemekből alkotott test összeolvad a nagy természettel... Ezer és ezer gyertyafény árasztá szét ragyogó fényét; ezer és ezer könyv hullott a gyászos kis sirhantok virágkoszorúira, bizonyosságul annak, hogy a szeretet, mely az emberi szív legbecsessebb kincse, a sirban sem hagy el bennünket. Azonban a kegyelet e szent ünnepén is meg kellett botránkoznunk egynemelyek viseletén, kiket a léha kíváncsiság nagy számmal hozott a temető-kertbe, hogy bámulják a gyertyalángok csillogó játékát s kaczagva járjanak a sírok között. Jövőre jó lesz, ha a rendőrség is elnéz oda s igyekezni fog közrehatni azon komolyság fentartásán, melyet a kegyelet ez alkalommal mindenkitől egyaránt megkövetel.

(Tudva levő dolog,) hogy közelébb a pénzügyminiszter által azon javaslat adatott be az országgyűléshez, hogy a nemrégiben szóba jött lakbér fölemelésben csak a központi államhivatalnokok segéd és kezelő személyzete részesíttessék, míg a vidéki hivatalnokok erre vonatkozó igényei mellőztessenek. Ezen javaslat kifolyásául az egész országban mozgalom indult meg a vidéki államhivatalnokok segéd és kezelő személyzete közt. A felhívást a kellő lépések megtételére a kaposvári törvényszék személyzete tette meg, a kellő lépések pedig abból állanak, hogy minden megyebeli országos képviselők kérettesenek fel odahatni, hogy ama javaslat keresztül ne menjen, sőt a vidéki államhivatalnokok érdekében egy ellen javaslat adassék be. Mindenesetre méltányos dolog volna, hogy a fővárosi államhivatalnokokkal szemben — kiknek fizetésük a viszonyokhoz visszásan mérten most is tetemesen nagyobb — a vidékiek ne mellőztessenek egészen. Ezt tartja a magyar államhivatalnokok jogait s érdekeit védő »Magyar tisztviselő« czimű lap is tulajdonképen ez volt az, melytől az eszme közvetlenül kikerült.

(A járványos betegségek) folyvást dühöngenek városunkban, kivált a 2—3 éves gyermekek közt. Így közelébb Osváth Ferencz kir. törvényszéki jegyző 2 éves fiacskáját ragadta el a vörheny. Általában, halljuk, hogy a közel napokban 35—40 esetben lépett fel a járvány s többeknél szomorú kimenetel volt.

(A megyénk) felvidéki járásaiiban garázdálkodó rablók kézrekerítésére és pedig Marincsák János fejére 200, a többi czinkostársai fejére pedig 50—50 frt jutalmat tűzött ki a belügyminiszterium. A rablók garázdálkodásairól a homonnai kerület szolgabírája terjedelmes jelentést tett a megyei alispánhoz, mely jelentés a rablóbanda brutalitásainak hü képét adja.

(Meghívás.) A zemplénmegyei tanító-egyesület sátoralja-ujhelyi járásköre őszi közgyűlését e f. év december 4-én S.-a.-Ujhelyben a ref.

iskolában tartandja. A gyűlés kezdődik délelőtt 10 órakor. Tárgyak: 1. A gyűlés megnyitása. 2. Gyakorlati tanítások. Tanítani fognak Kárpáti Péter magyartanítóból a népiskola II. osztályában és Plesa Ferencz az irvaolvasásból az I. osztályban. 3. A gyakorlati tanítások megbeszélése. 4. Az ismételő iskolák mikénti szervezetéről értekeznek Vágó Gyula. 5. A mult ülés jegyzőkönyvének felolvasása. 6. A pénztári számadás megvizsgálása. 7. Az eltávozott tisztviselők helyett új választás. Kéretnek a körnek tisztelt tagjai s a tanúgynek barátai, hogy becses megjelenésükkel gyűléstünket szerencsétessék. Kapitány János, körelnök.

(Idegen házalók) és kéregetőktől csakugy hemzseg a város, akik aztán mellékfoglatosságul a lopás mesterségében is gyakorolják magukat. A közlebbi napokban, d. e. 9 óra tájban Dúndinsky Elek adófelügyelő ségi hivatalnoktól, míg aludt, arany remontoir óráját tolvajlotta el valami hasonló species. Intelem ez arra: hogy elővigyázok legyünk, de a rendőrség is talpon legyen s a gyanúsoknak látszó idegeneket kísérje éber figyelemmel.

(Az árvíz által) károsult tyroliaiak javára a városi képviselő testület 10 frtot szavazott meg, melynek kifizetésére a pénztárnok utasított; a tanácsosok által pedig a városban gyűjtések eszközöltetnek.

(Weinberger Janka k. a.) ki hat éven át Philadelphiában s utóbb Londonban a növevelés terén működött, közelébb szülőföldjére Ujhelybe visszaérkezett. A t. kisasszony gazdag ismeretekkel tért meg s hisszük, hogy mihamarabb tért is fog nyerni azoknak érvényesítésére. A közönséget érdekelni fogja, ha jelezzük, hogy a t. kisasszony a festészet azon ágában is kiművelte magát, melyet chromo-fotografiának neveznek. Ez a fényképek művészi színezése, miáltal azok nemcsak életet, de tartósságot is nyernek. Különösen sok előnye van e művészetnek a régi és elmosódott fényképeknek, melyek elvesztve élességüket, többé nem reprodukálhatók, míg a színezés mesteri alkalmazása által elevenségüket teljesen visszanyerik. Ez ügyben az érdeklődő közönségnek Klein Jenő derék fényképészünk körülményes felvilágosítást nyújt.

(Keller Andor) kereskedésében — mint személyesen is alkalmunk volt meggyőződni — a női és férfi világot érdeklő s az idényhez mért különféle újdonságok érkeztek, melyek megtekintését ajánljuk olvasóinknak.

(Kir.-Helmeczen) Timár igazgató 7—8 (?) tagból álló szintársulata — mint hírlík — közelébb fejezte be az előadásokat s nem minden anyagi haszon nélkül; mert az ilyen kisebb városokban, a melyekben ritkán van alkalom szórakozásra, jól esik valami a nemzeti művelődés oltáráról, ha még oly apró adagokban osztatik is az, mint a Timár kicsi szintársulata oszthatta.

(Nyilvános köszönet.) Tekintetes Földes József gálszécsi ügyvéd ur s iskolalátogató a görög kath. népiskolába járó szegény sorsu növendékeket magyar tankönyvekkel ellátván, e nemes tettét midőn utanozandó példaként nyilvánosságra hozom, egyúttal a hazai népnevelési ügy nevében a lelkes adományozónak forró köszönetemet nyilvánítom. Gálszécs, 1881. okt. 31. Ihnátó Emil, h. iskola-igazgató.

(Nyilvános köszönet.) A zemplénmegyei tanító-egyesület Homonna—Varannó—Nagy-Mihály Szinna- és Sztopokó járások körének tagjai nevében hálás köszönetet mondok Varannó mv. értelmiségének azon felette szíves és vendégszerető fogadtatásért, melyben a nevezett kör tagjait Varannón októberhó 26-án tartott gyűlésük alkalmával részesítették. Köszönetet mondok különösen Füzesséry György főszolgabíró, Pereszélyi István főbíró és mindazon uraknak, kik bármely módon közreműködtek, hogy e tanító értekezlet oly fényesen sikerüljön. Homonna 1882. októberhó 31-én. Kárpáti Gusztáv köri elnök

CSARNOK.

Zemplénmegye ásványvizei.

(Folytatás.)

Brusnyicza.

Az itteni, eddig sehoh le nem irt források a községtől félórnyira, dél felé Pri Potasny vagy Pod Dzvoniak neví erdőben, a kerüölaktól mintegy 5 percznyire, a patak jobb partjából fakadnak.

A két forrás 30 lépésnyire van egymástól, mindkettő kicsiny, jelentéktelen, csekély kifolyású vizök tiszta, szintelen, iztelen s erősen hydrotion szagu, a források fenekére sötét, barnásfekete s a kifolyásnál fehéres csapadékot rakván le. Hőmérsékök augusztus 5-én + 21° C levegőnél az alsó + 10° C, a felső + 12° C volt. Az erdő a forrásokkal gróf Hadik-Barkóczy-féle tulajdon.

Csabalóc-Sterkócz.

A fennebbi név alatt egy községgé alakított falvak még közös tagosítatlan erdejében, Csabalócztól háromnegyed, Sterkócztól negyed órányira, utóbbival szemben dél felé, Sztavlyencez neví magas hegy mély árknak balpartján fakad a csak néhány évvel ezelőtt fölfedezett, most kövel kirakott forráska, melynek vize tiszta, szintelen, édes, kénkön szagu. Hőmérséke október 13-án délután + 11.5 C levegőnél + 9.4° C volt. A forrás alja fehér csapadékkal fedett. A csabalócziak (lelkészök nem lévén otthon) nem tudtak hozzá utasítani és sterkóczai pásztorgyerekek nélkül, kik hozzá vezettek, alig láttam volna meg. E forrás az irodalomban sehoh sincs említve.

Alsó-Csebinye.

A községtől nyugotra, félórnyira a Homonna-Olyka felé vezető hegyi uton, Sverzsava neví erdő szélén, a patak balpartján fakad az emberemlékezet óta a községi lakosok által ismert, de egészen elhanyagolt, jelentéktelen kis forrás, melyet csakis egy vizsgálhattam meg, hogy az előtt való napon kitisztítottam.

Kifolyása csekély. Vize tiszta, édes, hydrotion szagu. Hőmérséke okt. 14-én reggel + 9° C levegőnél + 10° C volt.

Gercsely.

A Velejtétől Terebes felé vezető országuton levő ugynevezett ugró korcsmától, most gózmalomtól 5 percznyi távolságra a Helmecez nevezetű patak jobb partján, réten fakad az ugynevezett soványkut, fába foglalt, de kifolyás nélküli, nagyon elhanyagolt, piszkos, sós forrás. Vízének színe zöld a benne levő sok moszattól, szaga nincs, ize gyengén sós, olyforma mint a mihalyyi. Hőmérséke augusztus 1-én délben + 28 C foknyi levegőnél + 18, mi nyilván a nap hevének köszönhető.

Kis- és Nagy-Géres.

A géresi forrást Linzbauer (122. l.) és Härdtl (111. l.) tévesen Kis-Géresbe helyezik, holott az a nagy-géresi határban volt. Linzbauer még tulajdonosát is megnevezi, Hemsey Imrét, kinek nevént sem ismerik a kis-géresiek; de volt Nagy-Géresben Hecsey Imre, kinek birtoka s vele együtt az általa marhahatás végett ásatott kut, melynek vize állítólag sós, kesernyés volt, Kolonay birtokába jutott. A kut 10 percznyire a faluhoz, dél nyugotra fekszik, kövel volt kirakva, két öl mély s 3 láb széles s vize állítólag hashajtó tulajdonsággal birt, de miután az asszonyok kenyérsütésre is használták, nem valószínű, hogy keserű szolgálatot volna, a minőnek Linzbauer és Härdtl mondják.

Tagosítás után a kut szántóföldek közé jutván, a birtok bérleje behányatta, nehogy a vizre járók neki szántóföldjén kárt okozzanak. Most viz nincs benne. A kut körül levő szántóföld foltonkint szikes.

(Folyt. köv.)

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos

BORUTH ELEMEÉR.

Főmunkatárs: FARKAS BERTALAN.

vh. 285.

1882.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a királyi-helmeczi kir. járásbírósg 790/82. számú végzése által Hamara Sándor végrehajtó javára Semsey Sándor és társa ellen 270 frt tőke, ennek 1876. év decemberhó 10-ik napjától számított 8% kamatai és eddig összesen 35 frt 40 kr. perköltetés követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1300 frtra becsült 3 pár öker és két fekete koci lóbol álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek az 1099/1882. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Szinyér községben leendő eszközésére 1882-ik év novemberhó 30-ik napjának délelőtt 9 óraja határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron aul is eladatni fognak.

Az előtvezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Kir.-Helmecz, 1882. évi októberhó 29-én.

Éva Károly

kir. bírósági végrehajtó.

T. K. 5583. szám.

1882.

Árverési hirdetmény.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a magas kincstár végrehajtónak, Balogh István örökható végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében, a végrehajtó részére megítelt 138 frt 23 kr. tőkekövetelésnek, s ettől 1882 évi januárhó 1-5-0 napjától járó 6% kamatoknak, 6 frt 95 kr. végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi a hirdetési díjjal 9 frt 67 krban felmerült költségeknek kielégítése végett a végrehajtási árverés a mihalyyi 19-ik sz. tjkvben Balogh István örökható tulajdonánál felvett 541 frt becsértékű 27 hr. sz. a. belhely, s 48/b ö. i. számú ház és 211. hr. sz. alatti Tagoni szántóföldre elrendeltetvén, annak megtartására határidőül 1883 évi januárhó 9-ik napjának d. e. 9 óraja mihalyyi községe házához kitűztetik:

Miről is az érdeklettek azzal értesítettnek;

1) hogy a megállapított kikiáltási ár 541 frt;
2) hogy a fent megjelölt ingatlanok ezen csupán egy árverési határnapon a kikiáltási áron alól is elfognak adatni;
3) hogy árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási árnak 10% vagyis 54 frt 10 krt készpénzben vagy ovadékképes papírban bánatpénzképen a kiküldött kezéhez letenni.
4) a vevő köteles a vételárt három egyenlő részletben, és pedig az első 1/3 részt az árverés jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt, a második 1/3 részt ugyanazon naptól számított két hó alatt, az utolsó 1/3 részt ugyanazon naptól számított három hó alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számított 6% kamatokkal együtt ezen kir. törvényszékhez intézendő két példány és két felzeten szerkesztendő letéti kérvény mellett a s.-a.-ujhelyi kir. adó mint letét hivatalnál lefizetni;

5) hogy jelen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. törvényszék telekkönyvi hivatalánál, valamint Mihalyyi községe előjáróságánál megtekinthetők.

Kelt a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1882 évi októberhó 13-án tartott üléséből.

Br. Fillenbaum,

kir. tvszéki elnök.

Lovik,

h. kir. tvszéki jegyző.

T. K. 2349/1882. sz.

Árverési hirdetmény.

A tokaji kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a központi ipartársulati hitelintézet végrehajtónak Sárosgy József tarczali lakos végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében, a végrehajtó részére megítelt 200 frt tőke követelésnek s ettől 1881. évi áprillhó 29-ik napjától járó 8% kamatoknak 16 frt 72 kr. perbeli 5 frt 50 kr. végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 9 frt 65 krban felmerült költségeknek kielégítése végett a végrehajtási árverés a tarczali 527. sz. tjkben 655. hr. 40 frtra, — 1293. hr. 18 frt 50 kr., — 1461. hr. 11 frt 25 kr., — 1862. hr. 99 frtra, — 2315 hr. 15 frtra, — 4046. hr. 360 frtra — és 4358. hr. sz. 4 frtra becsült ingatlan felérésére elrendeltetvén, annak megtartására határidőül 1882. évi decemberhó 11. napjának d. e. 9 óraja Tarczal városaháza közti kützetet.

Miről is az érdeklettek azzal értesítettnek:

1) hogy a megállapított kikiáltási ár 547 frt 75 kr;

2) hogy a fent megjelölt ingatlanok ezen csupán egy árverési határnapon a kikiáltási áron alól is elfognak adatni;

3) hogy árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási árnak 10% vagyis 57 frt 77 kr. készpénzben vagy ovadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni;

4) vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben és pedig az első részt az árverés napjától számított 8 nap alatt, a második részt ugyanazon naptól számított 30 nap alatt, a harmadik részt ugyanazon naptól számított 60 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számított 6% kamatokkal együtt ezen kir. bírósághoz intézendő két példány és két felzeten szerkesztendő letéti kérvény mellett a tokaji kir. adó mint letéti hivatalnál lefizetni;

5) hogy jelen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbírósg tkönyvi hivatalánál, valamint Tarczal község előjáróságánál megtekinthetők.

Kelt a kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóságtól Tokajban 1882. szeptemberhó 24-ik napján.

Sill Henrik

kir. aljbíró.

HOFF JÁNOS maláta kivonata és egészségi sörének

köszönik ezek és ezek életüket. Csodálatos gyógyhatással bír Hoff János maláta kivonata és egészségi-söre gyótró köhögés, bélhurut, rekedtség, nátha, mellgyomor és gégebántalmak, gyengeség, vészegénység s aszkorbán.

Hoff János cs. kir. udvari szállító, bizottsági tanácsos a koronás arany érdemkereszt és lovagrend tulajdonosa mint a Hoff János-féle maláta-kivonat.

FELTALÁLÓJA

egyedüli készítője és Európa valamennyi hercegeinek szállítója Bécsben. Gyár: Grabenhof, Bräunerstrasse No. 2. Iroda és gyári raktár: Graben Bräunerstrasse 8.

Legmagasabb nyilatkozatok.

I. Vilmos német császár: Ön „kitünő maláta-kivonata.” Ferencz József osztr. császár: „Örömmel tüntetem ki önt.” A szász király: „kitünő gyógyhatása az anyakirálynőnél.” A dán király: „gyógyereje eszhatatlan.” A mecklenburg-schwerini nagyherceg: „teljes elismerésem”

Gyógyjelentés.

Tisztelt uram! El nem mulaszthatom az alkalmat, annak kijelentésére: hogy nóm gyengeségi és köhögési bajában ön maláta-sörének felévi használata a legkitünőbb eredményü volt. Nóm évek óta összel és tavasszal, daczára a gyógytárból felhasznált rengeteg orvoságnak — a legkínzóbb köhögéstől gyórtottetett, mig ön maláta-sörének használata által attól teljesen megszabadult s most régi erejét visszanyerve, egészségnek örvend. Jelen bizonylatomhoz azon megjegyzést csatolom, hogy én aki kétkedtem, a maláta-sör sikerében, most hiszek benne. Kérek ön maláta-söréből ismét 58 üveget.

S.-a.-Ujhely, 14 máj. 1881. tisztelettel
Gross Róbert,
a m. ék. vasut főfelügyelője

Figyelmeztetés.

Minden maláta készítmény a feltalálónak és első előállítójának

Hoff Jánosnak, mellképével mint védjeggyel van ellátva oval alakban alatta teljes névalírása. A hol ezen jel hiányzik, jele, hogy a készítmény hamis és visszautasítandó.

2 forinton alól semmisen küldetik.

Főraktár Zemplénmegyére: Kormos Arminnál S.-a.-Ujhelyben. Továbbá Pinter Ferencz gyógyszerész, Kormos Armin és Szentgyörgyi Vilmos uraknál S.-a.-Ujhelyben s Marmorstein S.-nél N.-Mihályban.

Árverési hirdetmény.

A szerencsi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a tállyai kisdédóda végrehajtónak Gyurkovits László tállyai lakos végrehajtást szenhajtató elleni végrehajtási ügyében, végrehajtató részére megítélt 28 frt 24 1/2 kr. tőke követelésnek s ettől 1875. évi januárhó 1-ső napjától járó 8% kamatoknak 10 frt perbeli, 19 frt 50 kr. végrehajtási már megállapított valamint jelenlegi 5 frt 65 krban felmerült költségeknek kielégítése végett a végrehajtási árverés a tállyai 398. sz. tjkben Gyurkovits László tulajdonánál felvett 625. hr. 245 ö. ir. sz. 400 frtra becsült ház és 2609/a hr. sz. 418 frtra becsült szőlő ingatlanra elrendeltetvén, annak mngtartására határidőül 1882. évi decemberhó 12-ik napjának délelőtti 10 órája Tállya város házához kitűzetett.

Miről is az érdeklettek azzal értesítettek:

- 1) hogy a megállapított kikiáltási ár a fenti becsár;
- 2) hogy a fent megjelölt ingatlan ezen csupán egy árverési határnapon a kikiáltási áron alól is elfog adatni;
- 3) hogy árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási árnak 10%-át készpénzben vagy ovadékképes papirban bánatpénz-képen a kiküldött kezéhez letenni;
- 4) vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben és pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedése napjától számítandó 15 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 30

nap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 60% kamatokkal együtt ezen kir. járásbíróhoz intézendő két példány és két felzetten szerkesztendő letéti kérvény mellett a tokaji kir. adó mint letéthivatalnál lefizetni;

5) hogy jelen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. jbróság mint tkönyvi hivatalnál valamint Tállya köz-sege előljárásiánál megtekinthetők.

Kelt a szerencsi kir. járásbíró mint tkönyvi hatóság-nál 1882. évi szeptemberhó 26. napján.

Tóth Pápay,
kir. aljárásbíró.

Árverési hirdetmény.

A szerencsi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a tállyai népbank végrehajtató-nak Nagy Lajosné szül. Dobza tállyai lakos végrehajtást szenhajtató elleni végrehajtási ügyében, a végrehajtató részére meg-ítélt 88 frt tőke követelésnek s ettől 1881. évi márcziushó 12. napjától járó 8% kamatoknak 87 frt 02 kr. perbeli, — frt — napjától járó 8% kamatoknak 87 frt 02 kr. perbeli, — frt — kr. végrehajtási már megállapított valamint jelenlegi 7 frt 65 krban felmerült költségeknek kielégítése végett a végrehajtási árverés a tállyai 1768. sz. tjkben Nagy Lajosné szül. Dobza Zsuzsanna táladonánál felvett 775., 776. hr. 330 ö. ir. sz. 392

frtra becsült ház, udvar és kert és 1875 hr. sz. 490 frtra becsült szőlő ingatlanra elrendeltetvén, annak megtartására határidőül 1882. évi decemberhó 12-ik napjának délutáni 3 órája Tállya város házához kitűzetett.

Miről is az érdeklettek azzal értesítettek:

- 1) hogy a megállapított kikiáltási ár a fenti becsár.
- 2) hogy a fent megjelölt ingatlanok ezen csupán egy árverési határnapon a kikiáltási áron alól is elfognak adatni;
- 3) hogy árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási árnak 10%-át vagy készpénzben vagy ovadék képes papirban bánatpénz képen a kiküldött kezéhez letenni;
- 4) vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben és pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számítandó 90 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 60% kamatokkal együtt ezen kir. járásbíróhoz intézendő két példány és két felzetten szerkesztendő letéti kérvény mellett a tokaji kir. adó mint letéthivatalnál lefizetni;
- 5) hogy jelen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbíró mint telekkönyvi hivatalnál, valamint Tállya köz-sege előljárásiánál megtekinthetők.

Kelt a szerencsi kir. járásbíró mint telekkönyvi hivatalnál 1882. évi szeptemberhó 26. napján.

Tóth Pápay,
kir. aljárásbíró.

TELJES VÉGELADÁS.

Tűzkár miatt jelenlegi könyv-, papir-, író- és rajzszerraktáramat jóval, a

1882. évi deczemberhó 31-ig teljesen végeladom

mély tisztelettel

Farkas Kálmán,

könyv-, papir- és hangjeggy kereskedése. S.-a.-Ujhely, a doh főútszde szomszédságában.

A végeladásra kerülő cikkek között:

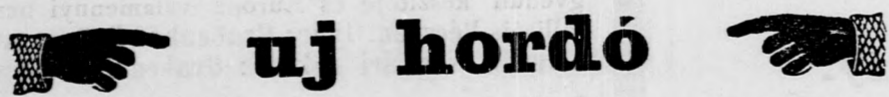
karácsonyi és ujévi ajándékoknak

alkalmas gyönyörű tárgyak vannak.

Hordó eladás.

Király-Helmezen Elek János urnál

800 darab 6 abroncsos

van eladó; venni szándékozók ké-

retnek hozzá fordulni.

Ezennel közhírré tétetik miszerint M.-Izsé-
pen Juhászné féle birtokon özvegy Vajnewics
Lászlóné által több rendbeli ingóságok, nevezé-
tesen :

gazdasági eszközök

vetőgép, számos ökrök, lovak, marhák, széna,
tavaszi őszi szalma, pelyva, fog árverés utján a
legtöbbet ígérőnek eladatni e hó 22-én d. e. 10
órákor.

A közkezdveltségű

krakói cserépkályhákból

ez idén is a legnagyobb választásra berendezett

FŐRAKTÁRT

tartván, van szerencsém azokat, a nagyérdemű közönségnek ajánlani.

LINKESCH SAMU ÖZVEGYE

vasüzlet Eperjesen.

Képes árjegyzék kívánatra bérmentve.

